

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

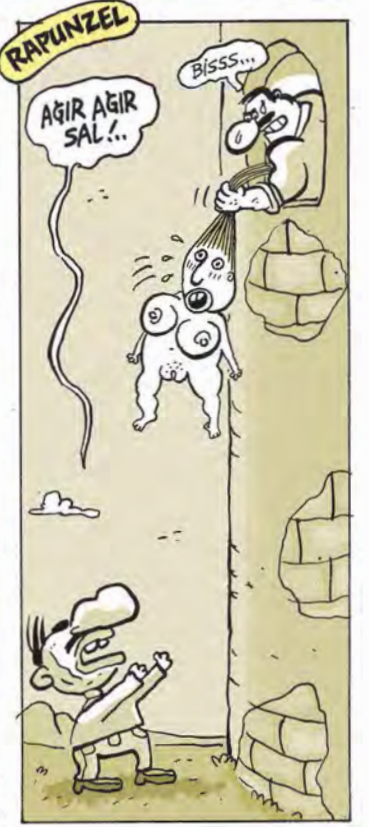
UYKUSUZ

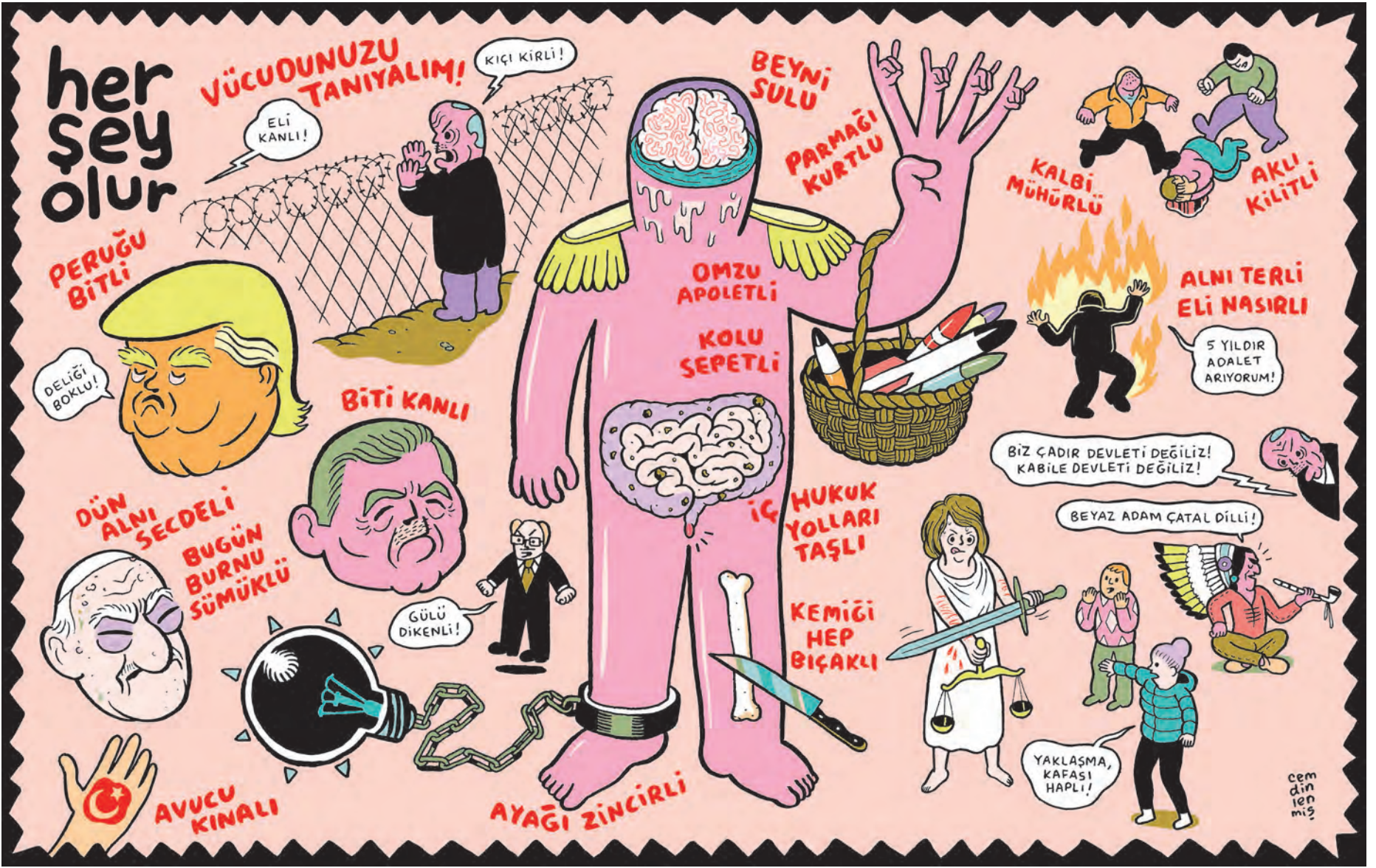
Bakan Numan Kurtulmuş, "Tanzimat elitleri, Meşrutiyet elitleri, Cumhuriyet elitleri kültür-sanat alanını millettten kaçırdılar, milleti dönüştürmenin bir aracı olarak kullandılar. Çaykovski vesaire dinletirsek millet adam oluruz zannedildi." dedi.

KAPAT
ÇAYKOVSKI'yi
SİBEL, BEBEĞİMİZE
NUMAN
DİNLETECEĞİZ...

OSENOSANBARE.

SENN
OSSAN
BAREE!..

Normal şartlar altında halkı temsil ettiği mecliste, yaptığı konuşmalarla parmak bastığı sorunlarla şimdiye kadar ,takdir toplamış ve gerçekten de halkın tamamını veya en azından %90'ını teşkil eden yoksulları temsil etmiş başarılı bir siyasetçinin, gecenin bir yarısı ortada fol yok yumurta yokken abuk subuk vehimlerle ırkçılığa varan ifadeler kullanmasının savunulacak hiçbir yanı yoktur. Ama **Yeni Türkiye**, bir gecede kariyerini çöpe atma konusunda da birinciliği beyaza verdikleri bir ülkedir.

Normal şartlar altında seri suç itirafları savcıyla anlaşma sağlayan ya da "Müebbet yedim, şunları da anlatayım bari," diyen suçlular tarafından yapılır. Akıllara insanın vicdanını rahatlatmak için de suçlarını itiraf edebileceği gelse de, vicdanlı insanlar seri hâlinde suç işlemez, yakalanınca değil, işledikleri ilk suçtan sonra vicdan azabı duyarlar. Ama **Yeni Türkiye** üstelik sanık da olmamasına, olamamasına, olması teklif dahi edilememesine rağmen her gün yeni bir suçunu itiraf eden bir adamı dinlemektedir. Bir gün ülkenin savunma teşkilatını, ertesi gün kolluk kuvvetlerini, devrasi gün eğitim sistemini, ertesi hafta yargısını ve hatta daha da ileri giderek ülkenin kullandığı bilgisayar sistemlerini bile namussuz bir çeteye peşkeş çektiğini itiraf edip üstelik şu OHAL ortamında elini

kolunu sallaya sallaya gidebilen "tek" kişinin yaşadığı ülkeye **Yeni Türkiye** denir.

Normal şartlar altında siyaset ortamında birbirinden farklı siyasi partiler olmasının nedeni bunların siyaset yaptıkları ülkenin ve dünyanın sorunlarına farklı çözümler önermeleri, ülkeyi ve dünyayı farklı yorumlamaları ve hiç kimse kimseyi kandırmasın, pastanın ülkedeki sınıflar arasında nasıl bölüşüleceğine ilişkin farklı fikirlerle sahip olmalarıdır. Elbette siyasi partiler bu veya başka konularda birbirleriyle benzerlik gösterebilirler ama temelde diğer bir partiden ayrıldıkları bir nokta yoksa eşek değillerse birleşirler. Neticede ayrıntılarla ilgili yorum farkları parti içinde de olur, bunların mücadelesi parti içinde de verilir. Ama görünen o ki **Yeni Türkiye'de** bazı partilerin ayrı bir parti olarak varlık göstermelerinin tek sebebi devletten alınan yardımın tepesinde oturup, "Ya şu yeni yaptırdığımız binanın tadını da çıkaramadık," diyerek ayrı bir partiyim gibi yapmalarıdır. Daha fenası, yaşamağını yaptıkları iktidar partisine girmek istiyor ama iktidar partisinden köpek çekilerek kabul edilmiyor olma ihtimalleridir. İktidar partisinden her icraatını destekleyip peşinde kara sevdalı aşık gibi dolaştığı hâlde ayrı bir siyasi parti sırasına yazılanları sadece **Yeni Türkiye'de** görebilirsiniz.

@baris_uygur

Kaç YıLODU? FIRAT BUDACI

Tayyip Erdoğan, "Sadece anneler gününde değil, yılın 367 günü anneleri seviyoruz," diyerek anneleri hepimizden 2 gün fazla seveli **7 yıl...**

Karl Marx'ı erkek giyim markası yapmak için patent başvurusu yapan iki girişimci, bebek giyim markası için de "Karly Marky" ismini düşündüklerini müjdeleyeli **9 yıl,**

AKP Kastamonu Milletvekili Musa Sivacıoğlu, "İnebolu ilçesinin adı Yiğitnebolu olsun," diye kanun teklifi vereli **12 yıl,**

Sabah gazetesi , NASA'nın "Aslında Ay'a gidilmedi" iddalarını yanıtlamasını, "Ekmek Çarpsın Ay'a Gittik!" manşetiyle vereli **16 yıl,**

İrfan Gürsoy'un buluşu tavuk döner Ankara Sakarya caddesinde dönmeye başlayalı **32 yıl,**

Önündeki masayı yumruklaya yumruklaya AKP'yi eleştiren MHP Milletvekili Kemal Erdal Sipahi konuşmasının finalinde masayı kırılı **9 yıl,**

Hürriyet gazetesi, "bir uzmanın önerileri" adı altında "Yalnız bir kadına yaklaşmanın 10 yolu"ndan birini süpermarketten tavuk alan yalnız bir kadına yanaşarak, "Umarım bana da tavuk bıraktınız," diye şaka yapmak olarak açıklayalı **9 yıl,**

Seda Sayan, "Karar vereceğim zaman önce halka sorarım, kabul ederlerse ben de ederim," diyerek sevgilisinden aldığı evlenme teklifine vereceği cevap için referandum havası yaratalı **13 yıl,**

Kavramsal sanatçı Kendall Bruns'un sergilediği işleri, sanatçı Michael Maldiberg'den aşırıldığı, Michael Maldiberg'in aynı işleri 1979'da sergi açan Shirrie Levine'den aşırıldığı ve Shirrie Levine'nin de yine aynı işleri Walker Evans'ın 1936'daki sergisinden aşırıldığı ortaya çıkmalı **17 yıl,**

Ankara Londra seferini yaparken düşen THY uçağının enkazına ilk ulaşanlardan Margareth Bailey, enkazın biraz ilerisinde başını ellerinin arasına almış bir halde oturan adama "Kimsiniz?" diye sorunca, "Adnan Menderes, Türkiye Cumhuriyeti başbakanıyım," cevabını alalı **59 yıl olmuş.**

nisan hakan

Merhaba.

Tutku başka bir şey. Tutkulu insan sizi de etkisi içine alır. Etkiler yani. Bu kaçınılmaz. İçinizden "hass-siii-iiiii" deseniz de, geri dönüşü olmayan yola çoktan girmişsinizdir bir kere. Tutkulu insanın tutkulu tutkulu tutkusunu anlattığı o anlar, ben insanım diyen herkesi yakar. Ha insan değilsen sana zaten yapacak hiçbir şeyimiz yok. Biz sana ne yapabiliriz. Sana Allah acımamış, biz sana ne yapabiliriz. Sıeee. Kapatma dükkanın önünü. Yürü. Mina koduğu. Sıeee. Ne diyordum, tutku. Tutku çok önemli. Tutku olmasa ha yaşa odun gibi. Bilhassa beni ben yapan zaten tutku. Tutkuyla bağliyım işime. Çizgiye, aha işte bu kelimelere, sahneye, ve birçok şeye. Tutkusuz tek bir anım yok. Tutkulu insanların tutkusunu dinlemek de müthiş bir şey. Bazen denk geliyorum, içimden içimden hayvan mutlu oluyorum. Aha o büyüdü durumlardan birine daha denk geldim resmen diyorum. Ne olursa olsun ama. Neye tutku duyuyorsan. Ben seni dinlerim arkadaşım. Ha sapıksan ağzını kırarım o ayrı. Sıeee. Bir keresinde bir bisikletçiyle bir bisiklet dükkanının merdivenlerinde oturuyorduk öyle. Başladı anlatmaya. Bir kadro varmış, hafifliği inanılmaz hafifmiş. Tabii hafiflik beraberinde kadronun mukavemetinde bir zayıflık da şeyayıyormuş ama olsunmuş. Nasıl anlatıyordu ama. Kadro yurt dışındaymış. Anlatırken yurt dışına bakıyordu sanki bakışları. Bir ara dedim o almadan ben alayım kadroyu ama sonra vazgeçtim. Çünkü benim kadrom zaten mükemmel. Zirkonyum bir kere. Hey yavrum hey. Geometrisi dünya eşsizi. Sıeee. Bir keresinde de restoran işleten bir arkadaşımın restoranına gitmiştim. Orayı kapatacak, kahvaltı üzerine yeni bir yer açacakmış. Mükemmel bir yeri gözüne kestirmiş. Yapacaklarını düşündükçe heyecanlanıyormuş. Ki gerçekten de heyecanlanıyordu. Tiril tiril titriyordu. Oturttum çocuğu, dedim "sen ayakta anlatma, oturarak anlat bakam". Anlattı ha anlattı. Geçenlerde de yine bir araya geldik. Hayalini gerçekleştirmiş, işler süper tıkırında. Hülle yoluyla almış dükkanı bir şekilde. E olacak o kadar. Tutkulu insanda biraz bir kanibozukluk da oluyor, olmuyor değil. Resmen. Ne diyordum, tutku. Tutku iyi bir şey. Yalnız çok da şeyapmıycaksın. Ama tutku iyi bir şey. Tutkulu insanları dinlemek müthiş bir şey. Bir kez şu hayattasın, tabii ki tutkulu olacaksın. Tabii ki dinleyeceksin tutkulu insanları. Tutkuyla dolacaksın. Bir böceği tutkuyla seven birini dinlersen, o böceği çünkü sen de seversin. Böcek sevmeden olmaz çünkü. Böcek bu, illa sevelecek.

Böcek dedim de, adli tipçi bir arkadaşım anlattı. Aklımda kaldığı kadarıyla aktarayım o zaman. Aktarayım çünkü Aktar Baba'lık bunu gerektirir. Bu arada "çünkü" de ne kadar güzel bir kelimedir. Çünkü önce kelimeleri seveceksin. Kelimeleri seversen her şeyi seversin. Kısaca, seveceksin. Öğrencilik zamanında bir yere asistan mı olacak ama hangi yere bilmiyorum. Gidiyor fakülteye. Bunu asistanı olacağı profesörün odasına alıyorlar. Diyorlar ki "profesörüm, yeni asistan geldi" diyorlar. Profesör hop ayağa kalkıyor, arkadaşımın önünde ceketinin düğmelerini ilikliyor. Arkadaşım da şaşırıyor. "Ne oluyo amoğa goyim" diyor. Bir ilgi, bir hürmet, olamaz böyle bir şey. Vay efendim, "ne içersiniz"ler, "daşşagını yiyim"ler. Koskoca profesör iki büküm oluyor arkadaşım karşısında. Zalım oy karşısında. En son profesör bilgisayarını arkadaşına doğru döndürüyor, ve, "görüyor musunuz şu çamkese böceklerini, böcek diyoruz ama tırtıl aslında bunlar, anasını belliyorlar ormanın, hayır çamdan da başka bir şey yemiyorlar, zorda kalırsalar yerler ama bilhassa çama çok sevdalılar, kurutuyorlar ormanı, resmen ateşsiz yangın diyor köylüler bu duruma, görseniz sanki kül olmuş gibi oluyor orman, vallahi çok dertliyiz, Allah belasını versin bu çamkese tırtıllarının, hayır bir de her türlü hava şartlarına dayanıklılar, kendilerine kese yuva yapıyorlar, eksi yüz derecede bile yaşıyorlar, hayvan gibi ürüyorlar, baş etmek vallahi imkansız, ne yapacağımızı şaşırdık Mert Bey" diyor profesör. "Mert Bey". Mert Bey de diyor ki, "profesörüm" diyor, "bu neymiş yahu böyle" diyor, "ne illet bir yaratılmış... da, bunu bana niye anlatıyorsunuz, çamkese'leri ben şu anda niye biliyorum" diyor. Profesör de diyor ki, "e siz Yeni Asır'dan gelmediniz mi röportaja, sizi bekliyorduk, bu çamkese'lerin canına ot tıkayacağız ya hep beraber" diyor. Mert Bey de diyor ki, "ya tıkarız tıkamasına da, ben Yeni Asır'dan gelmedim, yeni asistanım ben" diyor, "sanırım siz yeni asistan'ı Yeni

Asır'dan diye şeyaptıysanız, demek ki bir yanlış anlaşılma olduysa demek ki" diyor, "yoksa" diyor "bu şerefsiz çamkese'lerle hep birlikte mücadele edelim, kurtaralım ormanlarımızı, o ayrı" diyor. Profesör ayağa kalkıyor, "s.ktir lan" diyor buna, "kalk git, sana mı kaldı lan çamkese'lerle mücadele, sıeee" diyor, kovuyor arkadaşımı odadan. Arkadaşım çıkıyor odadan, kapının önünde, "ne oldu şimdi böyle amoğa goyim" diyor, gidiyor.

æ Hazar beyefendiye haftada bir yıkıyoruz. Demek ki çocuk

haftada bir yıkanan bir şey. Her defasında Özlem'im, "çocuğum köpürmüyor" demiyor mu, dev gülüyorum. Köpürmüyor çünkü resmen çocuk. Sonra sonra köpürüyor.

æ Hoşça kal.

"laheyya"

19 Ocak Cuma / BKM Mutfak Sahne / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00

21 Ocak Pazar / Kadıköy Bahane Kültür Salon / Saat: 19.00 / bilgi: 0216 345 54 49

Kerrat cetveli de kaldırılsın

Biliyorsunuz, akademik
dünyamızın ayak
bileklerine takılmış
bir tahakküm prangası

olan, hakin öz evlatlarının önünü kesmekten başka bir işe yaramayan doçentlik için dil sınavının kaldırılması da sonunda gündemimize geldi çok şükür. Bu kararı yerli ve milli herkesin ayakta alkışlaması son derece isabetli olacaktır. Zira yabancı dil zorunluluğu akademik camiamızın, elitlerin tekelinde inim inim inlemesine, bu vatanın öz evlatlarının parya muamelesi görerek küçük düşürülmesine neden oldu. Sırf yabancı dil bilmiyor diye iman dolu göğsü gibi serhadleriyle garbin afakını saran çelik duvarlara meydan okuyan koç yiğitler doçent olamadı.

Şimdi neyse ki reisimiz kendisi için küçük ama vatanımız için büyük bir adım atarak yardımcı doçentliğini kaldırılacağını, yani iki kelime yabancı dil bilmeyen ve sırf ortaokul İngilizcesiyle dahi verilebilecek bir yabancı dil sınavını veremediği için doğan olmasının önü kesilen yerli ve milli bilim adamlarının zalimce tutsak edildiği o meşum yılkn odasının kapatılacağını buyurdu.

Elbette, imamın söylediklerini görüp artırma özelliği cemaatin varsayılan ayarlarından olduğundan yerli ve de milli akademisyenlerimiz yardımcı doçentliğin yanı sıra dil zorunluluğunun kaldırılması gerektiğini de söylemeye başladılar. İşte gerçek konuşan Türkiye de budur. Bakın böyle fikirleri dile getirmek Eski Türkiye’de ortaokul sıralarındaki bir çocuk için bile çok güçtü. Eski Türkiye’de ortaokul çocuğu söylese dalga geçilecek, çocuğun hunharca aşağılanmasına ve belki de bir ikna odasına alınarak “Evladım sen niye böyle malsın?” diye hakarete uğramasına neden olacak fikirler Yeni Türkiye’de allahın izni ve de reisın müsaadesiyle yakında profesör olacak yerli ve milli dehalar tarafından çekinmeden dile getirilebilecektir. Eskiden ifade edenin hapse olmasa da duvarları süngerli bir koğuşa tıkılacağı fikirler bugün korkusuzca ifade edilebilmekte.

Zaten bilim adamının neden Türkçe'den başka bir dili bilmesi gerektiği de muamma. Kaynaklar yabancı dildeyse, her tarafa çeviri büroları var. Hatta google var, yapıstırırsın google translate'e, Türkçe'ye anında çevirir. Şimdi söyleyin bana, doğut olmaya hak kazanmış yerli ve milli halk evlatlarına yabancı dili şart koşan Eski Türkiye'nin zalim elitleri mi daha iyi biliyor, google mı?

Ama bununla kalmamalı. Bugün hâlâ yüksek lisans ve doktora için tez zorunluluğu koşuluyla. Üstüne üstlük tez zorunluluğu koştukları yetmiyormuş gibi, vatanın has evlatlarının yazdığı tezlerle dalga geçmek, bu tezleri bütün dünyaya duyurup afişe etmek için fırsat kolluyorlar. Eski Türkiye'nin akademik elitleri, ayrıcalıkları ellerinden alındığı için tutuşmuş durumda. Doktor olmak için tez yazma zorunluluğu Eski Türkiye'nin akademik elitlerinin vatanın has evlatlarına, kel öğlanlarına, keleş öğlanlarına bir zulmü değil de nedir? İlla tez lazımsa, onu da her kırtasiyede yazıyorlar, nasıl ki çeviri büroları sayesinde yabancı dil bilmek gereksiz hale gelmişse, kırtasiyelerimiz ve de copy paste komutları sayesinde tez yazmak da anlamsızlaşmıştır. Kaldı ki illa tez yazdırılacaksa bunlar kişi ölene kadar gizli tutulmalı, vesayet rejimi heveslisi elitlerin vatanın has evlatlarının yazdığı tezlerle taşşak geçmeleri engellenmelidir.

Vesayet rejimi heveslilerinin, eski elitlerin önümüze engel olarak koyduğu bir çok şeyi şimdiye kadar aştık. Kerrat cetvelini bilmiyor, okuma yazmayı öğrenemedi bahanesiyle vatanımızın yerli ve milli çocuklarını sınıfta bırakıyorlardı, sınıfta kalmayı kaldırdık, yerli ve milli evlatlarımızın kafasını kerrat cetveliyle, alfabeyle gereksiz yere doldurmaya çalışan vesayet meraklısı öğretmenlere hadlerini bildirdik. Peki soruyorum, yardımcı doçentliği, yabancı dil zorunluluğunu, tez yazma zulmünü kaldırdıktan sonra kerrat cetveli zulmü hâlâ devam mı edecek? Bunlar vatanın has evlatları bir yere gelemesin diye önlerine konan bariyerler, ayaklarına vurulan prangalardır. Herkesin bir telefonu, her telefonun bir hesap makinesi varken çocukların beynini matematikle meşgul etmek ve yine herkesin bir telefonu her telefonun da okuma yazma bilmeden emojilerle dertini anlatabilme imkanı varken okuma yazma öğrenmeyi zorunlu kılmak vesayetçi laik rejimin bir zorlaması değil de nedir?

PS:Yüksek Lisans tezini iki yıldır bitiremedim, bu tezsiz mezun olma işi bir an önce çıkarsa sevinirim. Saygılarımla.

YİĞİT ÖZGÜR

Oturma odamda oturuyorlar, oturma odamda yatıyorlar, sabahdan akşama dürüm yiyorlar. Üç kişiler, ikisi şeytana tapmış, birisi iddia ediyor, birisi "ben şeytana bile tapmıyorum, hiçbir efendim yok, ben efendisizim, hiçbir güç önünde diz çökmem!" diyor, hep aynı yerden dürüm söylüyorlar, dürümden başka bir şey yemiyorlar. Keyifleri yerindeyse dürümün yanına ayrı ayrı söylüyorlar, keyifleri yoksa eve alınan iki buçuk litre kolayı sırayla şişeden içiyorlar. Bu insanlar... Kim bu insanlar?

Bu insanlar bir akşam ben üniversite okurken dört adamla birlikte kaldığım eve geldiler. Ben geldiklerini görmedim, okuldan geldiğimden zaten salonda oturuyorlar, evin diğer sakinleriyle birlikte bira içiyorlardı. "Merhaba, güzel evimize hoş geldiniz." dedim, kendimi tanıttım, aralarından eşortmanlı olanı "merhaba dostum, sen erman olmalısın, kusura bakma yanıma eşortman almayı unutmuşum, eşortman istedim senin eşortmanını verdiler, sana sormadan senin eşortmanını giydim umarım sorun olmaz" dedi. Yeni tanıştığım bir insana göre çok fazla eşortman diyordu. "Yoo sorun olmaz, biz insanlık ailesinin farklı anne babalardan doğma kardeşleriyiz, birimizin tökezlediği yerde diğerimiz omuz verecek, tek başımıza koşarak gidebileceğimiz bir ev yok, birlikte yürüyeceğiz. İnsanlık kazanacak, yıldızlara uzanacağız" dedim. Suratı asıldı, yarım ağızla "öyledir, doğrudur" falan dedi. O an için satanist olduklarından haberim yoktu, eğer olsaydı insanlık falan diyerek inançlarına saygısızlık etmezdim. Eşortmanlı bir insanın satanist ve mizantrop olabileceği aklıma gelmemişti.

İnsanları dış görünüşüne göre kategorilediğim ve dikkat etmediğim için ben suçluydum.

Ev arkadaşlarımla yüzüne yirmi saniye kadar dikkatle baktım ve salondaki bu insanların kimin arkadaşı olduğunu başarıyla tespit ettim. Gerçek ismini vermek istemediğim için kendisinden Ali diye bahsedeceğim. Ali salondaki herkesten biraz daha güler yüzlüydü ve yanlışlıkla bir okulun kantinine girmiş kedi gibi bir tavırları vardı.

Ali'ye "Ali bir saniye benimle odama kadar gelir misin? Bu gün elime İngilizce bir yazı geçti, ben tabii ki anlamadım, etrafımdaki insanlar da anlamadılar ve şaşkınlıklarını gizleyemediler. Sen İngilizce öğretmenliği okuduğun için senin anlayabileceğini düşündüm ve İngilizceyi yanımda getirdim. Odama gelersen birlikte bir bakalım" dedim. Bu tabii ki bir yalandı. Gençliğimde Babaeski Anadolu Lisesi'ne gittiğim için mükemmel bir İngilizce vardı ve daha önce yabancı bir insanla bile İngilizce konuşmuştum. Büyük ihtimalle Ali'den daha iyi bir İngilizce vardı. Ali'nin "getir abi burada bakalım" demesine fırsat vermeden odama koştum, arkamdan geldiğinde ise odanın kapısını üzerine kapattım.

"Ali, odama hoş geldin. İçerideki arkadaşlar kim? Onların yanında da sorabiliriz ama o zaman sanki varlıklarından rahatsız olmuş gibi bir tavır olurdu."

"Abi eskişhirden arkadaşlarım, black metal grupları var, buraya konsere gelmişler. Kalacak yerimiz yok sizde kalalım mı dediler ben de bir akşamlık zannettim için kalın dedim. Ama iki gece üst üste konserleri varmış yani üç gece kalıyor olacaktı. Sen rahatsız olur musun? Çünkü ben erman rahatsız olmaz dedim."

"Rahatsız olmam da... Alt eşortmanımı giyen arkadaş çoraplarını da çıkartmış, benim duşa girdiğim anlar dışında çoraplarımı asla çıkartmadığımı ve duştan çıktıktan sonra ilk olarak çoraplarımı giydiğimi, ondan sonra pantolon ya da alt

eşortman giydiğimi biliyorsun. O eşortman altının paçaları daha önce hiç çıplak ayağa dokunmamıştı ama şimdi bu durum değişti. Bunu düşünmem lazım. Bir de evde zaten beş erkek kalıyoruz, üç erkek daha ekleniyor bu sayıya. Sekiz erkek tanrıların zoruna gidebilecek bir rakam. Ya tanrılar yüzlerini evimizden öte dönerlerse, ya tanrıları istemeden gücendirirsek? Tanrıların gazabıyla nasıl başa çıkarız? Adak mı adayacağız? Tapınak mı inşa edeceğiz? Eğer öyleyse herkes eşit para mı verecek, yoksa bu felaketi eve sen getirdiğin için kendi cebinden mi ödeyeceksin? Bunları düşünüyorum. Onun dışında sorun olacağını zannetmiyorum."

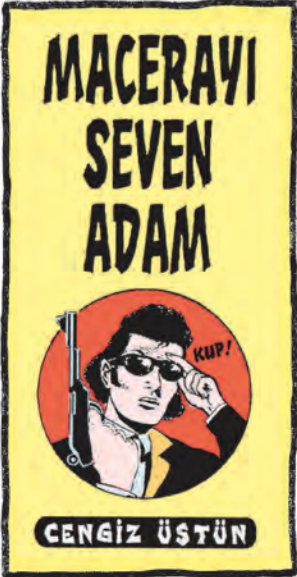
"Sağol abi, kusura bakma hayır diyemedim. Satanistiz falan diyorlar ama aslında iyi

çocuklardır, tanıyınca seversin sen de."

Böyle dediğini duysalar büyük ihtimalle üzürlürler.

Ertesi gün uyandıgımda salonda dürüm yiyorlardı. "Kendimize söyledik ama sen uyuduğun için sen ister misin bilemedik, o yüzden sana söylemedik. İstersen hepimizinkinden biraz verebiliriz" dediler. Bunun yüce gönüllü bir teklif olduğunu, ancak kabul edemeyeceğimi bildirdim. Ortadaki yarısı içilmiş ikibuçuk litre kolaya bakarak "isterseniz bardak verebilirim, bardaklarımız var" dedim. "Gerek yok dostum, bardak kırılmayalım, biz alışmış böyle" diyerek aynı şişeden içmeye devam ettiler. Satanizmle ilgili hiçbir şey yapmıyorlardı. Ayine yakın olarak tek yaptıkları şey aynı ikibuçuk litrelik şişeden birlikte kola içmekti.

"Yaşa ve yaşat!" O dönemlerde bu düsturla yaşıyordum. Salonumuzda kalan black metal grubu iki hafta sonunda evimizden "abi istemiyorsanız istemiyoruz deyin, bu tavırlar, pasif agresif hareketler falan size yakışmıyor" diye sitem edip ayrıldıklarında düsturumu "Bazı insanlar maalesef iyi niyeti saflıkla karıştırıyor! Bir evde kalıyorsan en azından masraflara ortak olmayı teklif edebilirsin ve tuvaleti kullanırken biraz özen gösterebilirsin." diye güncelledim. Bugüne kadar da faydasını gördüğüm bir düsturumdur.

Devamı haftaya.

"Tutkular çevreye göre değişen şeylerdir. Evli kadınlar toplantısında, en temiz pak aile kadını olmaya özenen kadın, orospuların yanında en orospu olmayı niçin istemesin? Önemli olan iştir, hiçbir istek değerinden daha soylu değildir." - Sevgi Soysal, Tante Rosa'dan

50 YILIMIN 50 TÜRKÇE ŞARKISI...

1. Sigaranın Dumanı - Asu Maralman: 'Bağrı yanık dostlar'dan ziyade 'boyun büyük eşler' hazin gelmiştir bana...
2. Saydım - Ogün Sanlısoy: İlk karasevdayı güzel özetliyor, "Sana değil kendime kızardım ben, sen giderken" cümlesi...
3. Niyet - Neşe Karaböcek: İnanmak, gerçekten de bir yetenektir...
4. Sürünüyorum - Gülden Karaböcek: Sürünmediğin, süründürmediğin şey aşk değil, ilişkidir...
5. Olmuyor - Selami Şahin: Delirtici Mısır ezgileri, 'Olmuyorlar' birleşip şahane şarkı olmuş...
6. Kaçın Kurrası - Sibel Tüzün: İyiden iyiye beşenip "Yavrum baban nereli?" diye sormak...
7. Lambaya Püf De - Barış Manço: Alemle baskın zamanlarından kalma şarkı, "Kol sarıyor, kol basıyor" dediği kolluk kuvvetleri...

8. Deli Etme Beni - Tülay Özer: Sonlara doğru önce "Sensiz kaldım, yalnızım hatıralarla" der, sonra da "Yalnız kaldım, sensizim hatıralarla..."
9. Dert Değil - Metin Aralat: Askerde o kadar çok dinledim ki, içime işledi. Merve İdeniz'in memelerine yoğun döküldüğü sahnede, kantinde toplu halde ayağa kalkıyorlardı...

10. Delikanlı Sevdası - Cem Karaca: "Sendeki işve anamda olsa, babam geri dirilir" sözleriyle pes dedirtmiş bir muhteşemlik...
11. Karakız Kantosu - Sema Moritz: Dünyanın en güzel introsu bu şarkıda, o güzellik bana bir dans icat ettirdi, on kişi kadar takipçim de var...
12. Yağmurun Sesine Bak - Erkin Koray: Bulamamaktan daha acısı var, kaybetmek...
13. Gönül - Zerrin Özer: O kadar etkileyicidir ki o gönül, zamanla 'paşa' olmuştur...
14. Sevdanın Son Vuruşu - Tarkan: "Sen artık benden sonra sevemezsin, yanmışsın" diyebilece helal olsun...
15. Kim Bilir - Kibariye: İkinci dörtlük mahvedici, hele "Ne malum uzun mudur, sensiz geçecek ömrüm" diyor ya, ah...
16. Demedim Mi - Hayko Cepkin: Evrenin kısa tarihi, "Bu bir demdir, gelir geçer..."
17. İçime Sinmiyor - Sezen Aksu: Konu ne zaman Aksu'dan açılrsa, "Sezen gibi ben de izmirliyim" diye bi kız atlar ortaya, çok yıldır. Her Liverpoollu, Beatles'a dahilmiş gibi. Ben de Sezençiyim ulan, benim de içime sinmiyor zaman zaman...
18. Gönül Yareler İçinde - Ümit Sayın: Hüzünler Şehri...
19. Aşk Kitabı - Nilüfer: O aşk kitabının yazarı olmandan başka bir şey istemez hale geliyor insan...
20. Ölmemişiz - Yüzyüeyken Konuşuruz: "Rüzgariyle ünlü" yer nere, Alaştı mı, Kaş mı? Keşke şarkıdaki 'konu' yerine 'mevzu' diyelimiş...
21. Yalnızlar Gari - MazharFuatÖzkan: "Kelimeler birer varsayım." Olağanüstü...
22. Ya Sonra - Ajda Pekkan: O nasıl bir "Anla beni sevgilim" deyiş öyle...
23. Hangimiz Sevmedik - Müslüm Gürses: Nur içinde yatсын bütün babalarımız, tüm analarımız...
24. Taht Kurmuşsun Kalbime - Esengül: Tek gerçek krallık...

25. Köprüaltı - Duman: "Belini kavrasam yeter" diyor, daha ne diyecek adam...

26. Kimse Bilmez - Mehmet Gürel: Herkes bilir...
27. Sensiz Olmaz - Bülent Ortaçgil: İlk sigaranın bile tatsız oluşu, hakiki aşk acısı...
28. Mor Yazma - Umur Kaya: Şarkıdaki 'baba' ne gıcık bir adamdır Yarabdim...
29. Hep Sonradan - Ahmet Kaya: "Ya sen Leylasın ya da Mecnun" diye de okunabilir... ('Haçan Ölesim Gelir' de beni çok heyecandırır, rahmetli Atilla İlhan'ın dizeleri.)
30. Zor - Nev: Hem de pek çok zor gönül işleri...
31. Güneş Topla Benim İçin - Zülfi Livaneli: "Geceleyin gökyüzünde, güneş topla benim için." Bu kadar zor talep görülmemiştir...
32. Bir Derdim Var - Mor ve Ötesi: "Hiç anlatamadım, hiç anlamadılar." Al sana iletişim çağı...
33. Makinalaşmak İstiyorum - Fikret Kızılok: Nazım Hikmet'in müzikli şiirine kallavi bir saygı...
34. Bugün Yarın Ve Daima - Timur Selçuk: Has dahi işi. Kızım Lale Leyla'yla bizim şarkımız. Doyamayız...
35. Ne Çıkar Bahtımızda Ayrılık Varsa Yarın - Zeki Müren: Yarım kafiyenin ustaca kullanıldığı şaheser şarkı, üstad Gündoğdu Duran'ın gönülden selamlarım...

36. Gemiler - Orhan Atasoy: Yanık tenli omuz... 37. Dertler Benim Olsun - Orhan Gencebay: Ben çaresiz yetmiyor, çare de bensiz ya lan...
38. Sokaklar Aşıyorum - Doğan Canku: Sisler içinde, gizemli bu şarkı...
39. Dilektaş - Ferdi Özbeğen: Bir hayal tufanını seçenler, hakikate nasıl, nasıl uyum sağlasınlar?

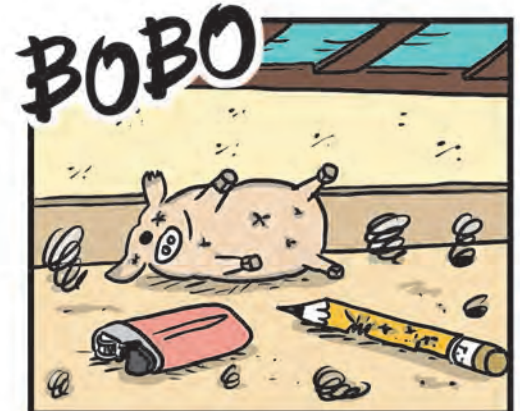
40. Uyurgezer - Şirin Soysal: "Birdenbire resimden silinmişim..."
41. Numara - Cigül: On numara...
42. El Adamı - Yıldız Tilbe: Kalbi yanmayan temiz sesli tayfa için, şarkı söylemeye giriş...
43. Bahar - Özlem Tekin: Büyüleyici yetenek, elektriği muhteşem şarkı...
44. Babamın Öldüğü Yaştayım - Teoman: Hislenmeyen de kalpsizdir, valla bak...
45. Gamsız Hayat - Candan Erçetin: "Çok mu güçlü duruyorum uzaktan bakınca?!"
46. Eyvallah - Deniz Arcak: Tertemiz bir ayrılık...
47. Yalan - İbrahim Tatlıses: Gerçek...
48. Tavla - Mirkelam: Evet, kaderin bitmek bilmez oyunu bu...
49. Durun Biraz - Bülent Ersoy: Vallahi ve billahi şarkı haklı, rüya gibi uçuyor yıllar, geçti işte da!
50. Etme Eyleme Canım - Erol Evgin: Çocukken meftun oldum ve hiç vazgeçmedim....

(Melihat Gülsen'ten "Kapın Her Çalındıkça", Ferdi Tayfur'dan "Ben de Özledim", Yeşil Kaman Ustalarından "İçin İçin Yanyorı", Ümit Besen'den "Yalnızlar Rıhtımı" ve Muazzez Abacı'dan "Fındıklı Bizim Yolumuz" da gönüllüdedir. Elli türkümü de listeleyince yazacağım. Şu sıralar Kazancı Bedi'len "Urfalı Sevmiş" dinlemelere doyamıyorum...)

Notlar:
* Çizimler, büyük üstad Suat Yalaz'ın Karaoğlan albümünden alınmıştır. Teşekkür ederim usta...
* "Hey Yavrum Hey" adlı tek kişilik gösterimle, 19 Ocak 2018 cuma (ve her cuma) akşam dokuzda Sefahathane sahnesindeyim. (Beyoğlu Atlas Pasajı)
* Mizah yazarlığı atölyem, seyahat nedeniyle bu hafta yok. Sonrası için "uzelomur@gmail.com" adresine yazabilirsiniz. Sevgili öğrencim Ömür Uzel, meslektaşım oldu, ne mutlu bana...

vedatozemiro@gmail.com

Mustafa Satıcı

“kendimi
durduracak
değilim”

Fırat Budacı

Kralın Şarkısı 1” adını taşıyor. “*Kralın Şarkısı 3*’e kadar devam edip “*Gordar Efsanesi 2 – Kralın Dansı 1*’e geçeceğim. Kralın Dansı da 1-2-3 diye üç cilt devam ettikten sonra sıra, “*Gordar Efsanesi 3 – Kralın Düşüşü 1*’e gelecek. Bu seri de üç kitap olacak ve finalde yine üç ciltlik “*Gordar Efsanesi 4 – Lordlar Çağı*” serisiyle bu büyük projeyi sonlandıracağım. Bunları yazarken bile tüylerim diken diken oldu. Şimdiden şu yaşadığım berbat dünyadan sıyrılıp Gordar dünyasına girdiğimi hissedebiliyorum. Hadi bakalım!

6 Ocak

Dün gece Gordar Dünyası’nda yaşayan ırklar, romanın ana karakterleri, Gordar coğrafyası ve bazı kutsal nesneler üzerine çalıştım. Tasarımlarım şunlar:

* **Minarlar:** Minarları ilk başta ortalama seksen santim boyunda, toynak ayaklı bir ırk olarak tasarladım, ama sonra bu küçük ırkın başka ırklarla savaşacağını düşünerek (görsel mantık adına) boylarını yüz otuz santime kadar uzattım. Yüz otuz santim yeterli, çok da uzun olsunlar istemiyorum. Biraz düşününce toynak ayaklı olmaları fikrinden de vazgeçtim. Sonuçta yazacağım macera, düşmanın arasından sessizce süzülme, dağ tırmanışları ve dar patika geçişleriyle dolu; bu durumda toynak ayaklı Minarlar zorlanabilir. Büyük ve kıllı ayak fikri de çalıntı gibi olacak, en iyisi bildiğin düz ayak. Fantastik diye illa abartmanın alemi yok.

* **Kötü Irk:** Leş gibi bir kötü ırk planlıyorum, bu ırkın ismini henüz bulamadım. Çiğ et ve hatta yoklukta birbirlerini yiyorlar. Berbat sesler çıkan ağızlarından salya, sümük eksik olmuyor. Baş kötü karakter ise serinin sonuna kadar elbette görünmeyecek. Zaten onun bedeni olmayacak, bir çeşit enerji ya da ruh planlıyorum. Bu karakterin adı çok önemli. Aklıma gelen ilk isim Zero. Kötülüğün sıfır noktası!

* **Asil Irk Eratralar:** Eratralar neredeyse şeffaf bir ırk. Arazide gözükmeyebiliyorlar. Ve Eratra prensesi Simina... Şeffaf, nefis bir kadın... Eratralar, üzerinde en çok çalışmam gereken ırk olacak. Kısa boylular, salyacılar fantastik dünyanın vazgeçilmezleridir, ama onları görünür kılan asil bir ırktan yayılan ışıktır.

* **Orion Kolyesi:** Gitan Volkanları’nın kadim ateşinde sekiz krallıktan gelen sekiz kadim çekiçe dövülen, uğruna büyük savaşların verildiği kutsal kolye. Elbette bu kolyeyi döven kadim çekiçler de çok daha kadim başka çekiçler tarafından dövülmüş...

* **Everat:** Budur işte! Everat, bulduğum en iyi isimlerden biri. Tüneller ve karanlık mağaralarla dolu kadim bir dağ. Bakalım, evrensel ve yereli harmanladığımı, Everest ve Ararat’a gönderme yaptığımı kimler anlayacak?

* **Armor:** Kadim ama çok kadim bir ağaç bu. Kadim bir lisanla konuşuyor. Fantastik edebiyatta kadimlik müessesesi çok önemli.

GORDAR

EFSANESİ

(K.R. AS. Günlükleri)

5 Ocak

Fantastik bir roman yazmak istiyorum. Her biri en az 500 sayfadan oluşan ciltlerce fantastik roman devirmiş biri olarak yazmak konusunda geç bile kaldığım söylenebilir. On iki ciltlik bir macera yazabilecek kadar birikime sahip olduğumu düşünüyorum. Romanımın ana başlığı “**Gordar Efsanesi**” olacak. İlk kitap, “*Gordar Efsanesi 3* -

Armor, romanda bir kere görünecek ama okuyucu için unutulmazlar arasında yer alacak.

Şimdilik bu kadar. Peki, yeterli mi? Değil. 12 kitaplık bir seri olacağına göre ırk sayısını ve kadim nesneleri çoğaltmalıyım. Düşünelim bakalım...

7 Ocak

Ev arkadaşım baş kötü karakter Zero’nun Coca Cola’yı çağrıştırdığını söyledi. Hak verdim. İsmi Xero’ya çevirdim, fakat ev arkadaşım bu ismin de bir fotokopi makinesi şirketi olan Xerox’u çağrıştırdığını söyledi. Fantastik edebiyat yapmaya çalışırken sürekli şirketlere toslamam gerçekten ilginç. Kapitalist dünyanın başlı başına fantastik olduğu sonucunu çıkıyor mu buradan? Al sana göndermenin kralı. Bu isimleri aynen koyuyorum. Zero ve Xero taht kavgasına düşen iki kardeş olacak. Gerçek alegori budur işte! Anlayan anlar...

9 Ocak

Dün gece 15 tane yeni karakter, 5 tane yer ismi ve 3 tane kutsal nesne ismi buldum. İrklara isim oturtma konusunda çok iyiyim, ama önemli olan hikayeyi yazmak. Fakat ne yazmalı, nereden başlamalı? Gordar’ın gizlerinin önünde zamanla açılacağını biliyorum, belki de çok acele etmemek lazım. Bu arada, karakterlerin ismiyle uğraşmaktan en önemli ismi unuttuğumu fark ettim: Kendi ismimi. Fantastik edebiyatta yazarın ismini baş harflerle kısaltması bir gelenek. Doğrusu bu durum benim de işime geliyor. Kamuran Rıza Aslan’ın bir fantastik edebiyat yazarı için pek şık duracağını sanmıyorum. İsmimi kısaltıp seslendirdiğimde inanılmaz bir sürprizle karşılaştım: “K.R. AS.”. Bir dörtleme yazarı için okunuşu “kare as” olan bir isimden daha iyisini düşünemiyorum. Harika! Artık dış dünyadan soyutlanıp Gordar dünyasında yaşamaya hazırım! Kafam çok açık. Mesela şu an aklıma kutsal bir kılıç ismi geldi: “Laximera”. Savulun fantastik edebiyat, ben geliyorum!

14 Ocak

Biraz hızlı gidiyorum. Kadim kılıç Laximera’yı daha ikinci sayfada kırmamam iyiydi. Buna bir çözüm bulmak lazım. Belki Laximera’yı sekiz parçaya ayırıp Gordar’ın sekiz farklı bölgesine gönderebilirim. Böylelikle serinin ikinci kitabının öyküsü bu sekiz parçanın birleştirilmesi için yola çıkan sekiz karakterin sekiz yıl süren macerası olabilir. Kitabın alt başlığı da şöyle olur: “Sekizlerin Çağı”. Yazmak için sabırsızlanıyorum. Bu arada karakter sayım 37’ye, kadim nesne sayım 14’e çıktı.

21 Ocak

Şu ana kadar yazdığım yedi sayfayı çöpe attım. Belki de seriyi altı kitaba düşürmek en iyisi. En büyük sıkıntım kim kimin oğluydu, kim kimin kardeşiydi, kim hangi soydan geliyordu unutmak. Akşam heyecanla aldığım notları sabah anlayamıyorum. En iyisi tüm karakterlerin soy ağacını çıkarmak.

20 Şubat

Sonunda soy ağacını bitirdim. Toplam 224 karakter ve 700 yıllık bir süreç. Artık yazmam çok kolay. Akşam masaya oturduğumda bütün

Gordar coğrafyasına hakim olmanın verdiği rahatlıkla en baştan yazmaya başladım. Şu girişin güzelliğine bakar mısınız: “*Kral Sivan ve Güney İttifakı, can düşmanları Xero’yu ezmek üzere o güne dek görülmüş en kudretli orduyu topladığında, Aran tepelerinde rüzgârı dinleyen Prenses Simina, gökyüzünün kadim kuşlarına geleceği fısıldadı: “Elen sîla lûmenn omentielvo”*

26 Şubat

Şu ana kadar otuz sayfa yazdım. Soyağacını duvara asmama rağmen hala öyküye tam hakim olamıyorum. Bugün bütün sabahım kurgudaki karışıklığı aramakla geçti. Öğleden sonra karışıklığın sebebini bulduğumda kendime çok kızdım. Ah benim aptal kafam; meğer Angabor’ın oğluyla Ominus’un dedesine aynı ismi (Zomar) vermişim. Yanlış Zomar’dan gidince de kurgu hatalı oldu tabi. Word’te bütün Zomarları bulup tasnif etmem gerekecek. Yaktın beni Zomar!

27 Şubat

Zomar sorunsalının içinden çıkamayınca bütün Zomarları attım. Efsane oldukça rahatladı. Romanım için Zomar’a ihtiyacım yok.

Zaten önemli olan Kutsal İttifak. Bir diğer sorunun da kutsal kılıç sayısını fazla tutmam. Romanda 6 farklı kadim kılıç var. Laximera’yı da sekize ayırdığımdan toplam sayı 14’e çıktı. Hangi kılıç kimdeydi karıştırıyorum. Sanırım kılıç sayısını da azaltmam gerekecek. Yarın sabahımı kılıçları düzenlemeye ayırdım.

28 Şubat

Sabahın erken saatlerinde çat kapı Balıkesir’den babam geldi. Çok sinirli. Okula pek gitmediğimi (soy ağacını oluştururken evden hiç çıkmamıştım) kim haber verdi bilmiyorum. Durumu anlatmaya çalıştım ama anlamadı. “Başlatma Gordar’ından morderından, otur adam gibi derslerine çalış!” diye bağırdı. Çok pis kavgaya ettik.

1 Mart

“Baba-Oğul” savaşları devam ediyor. Roman yazmamın okulumu etkilemeyeceğinden, bu işin sonunda iyi para olduğundan, hatta ilerde Zero, Xero gibi isimler sayesinde bazı sponsorluk anlaşmaları yapabileceğimden falan

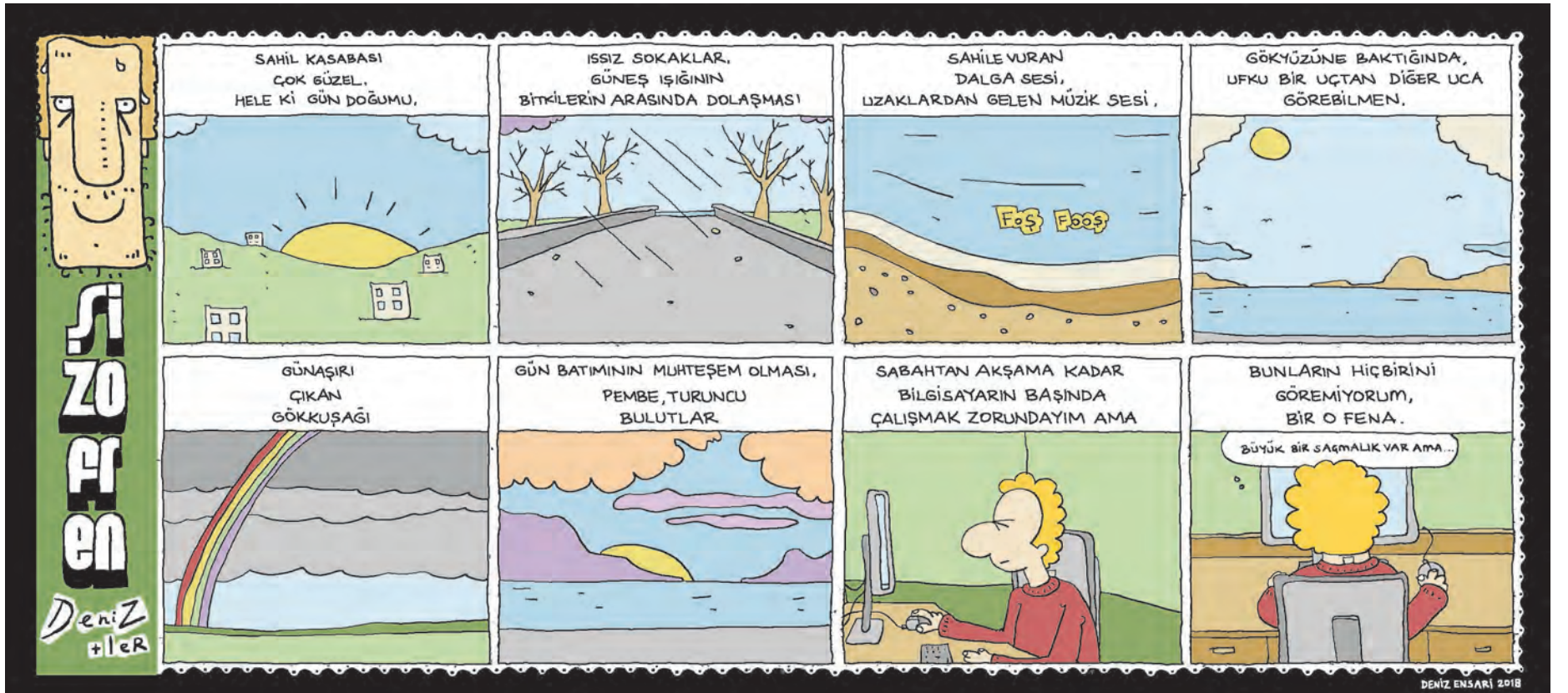
bahsettim. İşe yaramadı, adamın fantastik dünyadan haberi yok. Kavgaya büyüyünce vurup kapıyı çıktım.

1 Mart – akşam

Babam soyağacımı yırtmış. Acayip sinirliyim. Bir aylık emeğimin yok olduğuna inanamıyorum. Balıkesir’den gelip Gordar’ın ağızına sıçtı resmen! Adam tam bir Layron! Layron bile hafif kalır, ağzından kan damlayan bir Grimrold! Hatta Bataklıklar Diyarı’nın sefil yaratığı üç gözülü Triol!

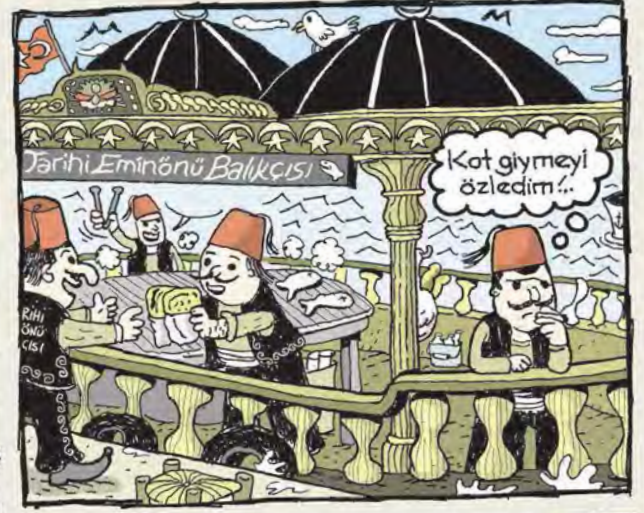
3 Mart

Babamın gittikçe artan baskısı yüzünden romanıma ara vererek okula (Karanlık Diyar’a) ağırlık vermeye karar verdim. Romanımı yaza kadar ertelemem gerekecek. Şimdilik Kamuran Rıza Aslan’lığa devam, ama okul kapanır kapanmaz “K.R. AS” ve “Gordar Efsanesi” geri dönecek. Gordar’da görüşmek üzere...

Furkan Özçoban

İLKER ALTUNGÖK

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Sabah oldu./Ağaç/Her günkü yerine/oturdu,"
Bedri Rahmi Eyüboğlu

Kar geliyordu. Öyle yazıyor. Deniz köpüklü, kurşuni. Çırpıntılı. Uçuyor ortalık. Karşı pencerelerde erkenden yanan bir kaç ışık(akşama çok var) Henüz kara dönüşmemiş damlalar camlara sertçe çarpıyor. Oda gitgide kararan bir koyu mavi buharla doluyor. Sanki. Bazen iyice incelik bir ışığa dönen uğultular. (epey yüksek bir tepe burası)

Babası arkadaşına, o çok çok küçükken, böyle bu şekil ağzıyla "vu vuu" dan başlayıp giderek bir ışığa dönüşen ses efektleri yapa yapa, fırtınalı tipili acıklı masallar anlatırmış.(bir nevi kibritçi kız) Yarı Breton, yarı Fransız olan o arkadaşım. O terk edilmiş, soğuk Breton köyü. Çoktan rahmetli oldu. (babası da, kendisi de) Demek her yerde var o. O rüzgâr sesi taklitli masal. O anlatınca hatırlamıştım, ben de anlatırdım o çeşit seslerle teyzemin küçük kızına karlarda dışarda kalmış sokak çocuğu hikâyeleri.(Kemalettin Tuğcu'vari) Rüzgârlı, ısıklı. Ağlardı. Sert rüzgâr taklitli o hikâyeler. (Platon 'taklit'ten

"mimesis" nefret ederdi.--sanattaki taklit-- Ona göre bu dünyada var olan her şey, esas gerçek dünya olan idealar "düşünceler/ fikirler" dünyasındaki asıl gerçeklerinin kötü bir kopyasıydılar. Bu dünyada

varolan; zaten kendileri bir taklit olan o şeyleri taklit ede ede, "taklidin taklidini" yapmaktadır sanatçılar. Sahtenin sahtesi yani. Kendi ideal devletinden sanatçıları, oyuncuları kovmuştu. Öyle düşünüyordu.) Bense pek seviyorum. Taklidin taklidini. Özellikle de o: Sahtenin en sahtesini. (eh, gel de kovma--o ideal "devlet"inden ödüm patlıyor zaten "siz kovmadınız, ben kendim ..."--gelmiş geçmiş bütün baskıcı devletlerin ilham kaynağı o devlet--) Daha sahte olanı daha hoş. Bana. Eski filmlerdeki kar sahneleri. (mesela, "kar" dedik madem) O sahte oldukları apaçık karlar. Onları gerçeğinden çok daha fazla severdim. "Dim" de değil, hâlâ hayran hayran bakıyorum. (Daha dün seyrettim bi tane)Yeni filmlerde basbaya kar yağdırıyorlar.

Bedri Rahmi Eyüboğlu

O eskiler öyle değildi; anlaşılırdı. Oyuncunun omuzuna saçına tane tane çarpıp sıçrarlardı sert sert, o kar taneleri, artık hangi malzemeden yapılıyor idiyse. Nerede gerçek karın o hafifliği, uçuculuğu.Yumuşaklığı. O döne döne savrulmuş. Bir tane olsun yüzüne yapışıp eriyen olmaz mı. (o oyuncunun)Yok işte. Olmazdı. Bak, kaşındaki, bıyığındaki taneler bile erimeden duruyor. Kar öyle mi olur.Anlardiniz.Ağızlarından buhar falan da çıkmaz konuşurlarken.Yazık, o kalın paltoların, atkılarının içinde ışıkların ısıısıyla hafif terlemiş parıldayan o suratlar. Stüdyoda. Neyse ki siyah beyaz. Kırmızılığı göremiyoruz. Hele geniş alanlı sahnelerde iyice anlaşılırdı. Un öbekleri gibi

oraya buraya yığılmış o şeyler. Merdivenlere. Kar'ın bombeleri öyle olmaz. Un gibi dağılıyorlar yürürken. Homojen de yağmaz kimi yerlere çuvaldan dökülür gibi çok daha yoğun.Atıf abi(Atıf Yılmaz)anlatmıştı, eski Yeşilçam'da naftalinden yaparlarmış o kar sahnelerini. Hatırlıyorum, hakikatten de pırl pırl parlarlardı. Normal, bildiğimiz kara göre çok aşırı bir pırıltı. Korkunç kötü kokarmış ortalık. O bayıltıcı koku.Torba torba naftalin dökerlermiş ortalığa. Zehirlenmenin eşliğinde. Seyri başka tabii. O tam olmamışlıktan özel bir haz alırdınız.Yani ben alırdım. Çin, Japon tiyatrosunun o iki ucundan iki adamın tutup da çırtıkları uzun mavi ipek kumaştan olma o nehirleri gibi. İçimde bir sevinç kıpraşırdı.

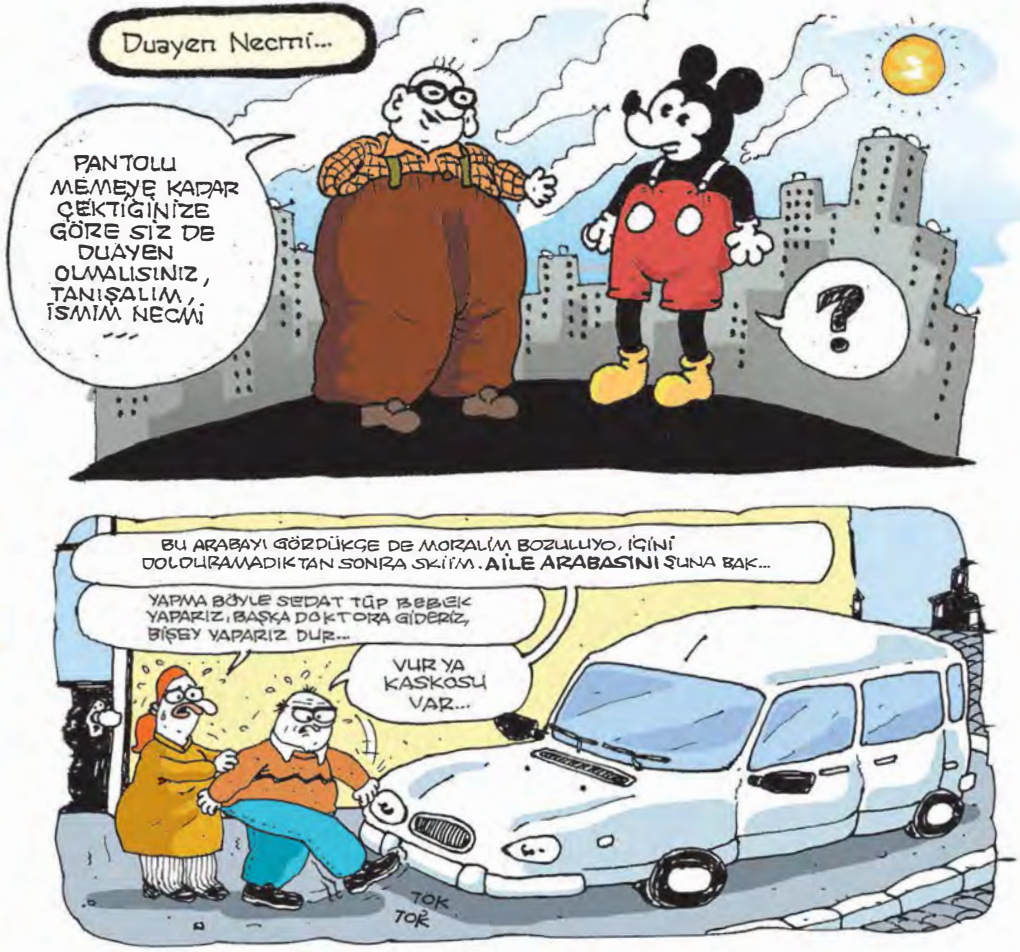

Oda daha da kararıyor. Eşyalar görünmez oldu. Islıklar, uğultular gitgide şiddetleniyor. Onlara eklenen takırtılar tukurtular. Işığı açıyorum. Arkadaşım ve ona acıklı masallar anlatan babası, (o hiç konuşmayan içine kapanık, sessiz amca) kayboluyor.

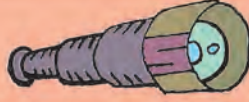

Platon ve öğrencisi Aristoteles

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

ÇOCUĞUNU DÜRBÜNLE İZLEYEN ADAM

alpay
erdem

Hanım bizim çocuk, yerde resmen mermi buldu... Burdan görebildiğim kadarıyla sıfır, cillop gibi, hiç kullanılmamış bir mermi bu... Vay anasını... Olaya gel... Bu civarda demek ki bir mermi yak var... Yoksa bu bana bir işaret mi, bak o da olabilir...

Hanım bizim çocuk, evdeki oklavayı almış, kendince orda tek başına çelik çomak oynuyo... Hoşuma gitti... Çelik çomak oynayan çocuk, güzel çocuktur, bakma... Kalmadı bunlardan piyasada... Yalnız evin oklavasını murdar etmesi hoş değil, onu da diyim...

Hanım bizim çocuk, şimdi de oklavayla yer eşeliyo... Oklavayla yapılacak her türlü eşekliği yapıyo bana, o oluyo... Ben burda oklavasında olan bi insan değilim, ben burda kirlı bir zihniyetin eleştirisini yapıyorum... Ben burda müsrifliği, sıpalığı, g-teleklığı işaret ediyorum...

Oha... Saksagan gelmiş bahçeye... İşte şimdi neşem yerine geldi... Çocuğumdan almadığım neşeyi kuştan alıyorum... Özel bir kuş... tur saksagan... Asla bir karga, bir güvercin gibi marka olmamıştır, ama kendine de çok ayrı bir yer edinmiştir... Kral gibi takılır, o olur...

Hanım bizim çocuk, uçan tekme çalışıyo... Aferin oğlum, iyi çalış... İyi çalış ki yarın bi gün kafama mermeyi sıkmak istediklerinde onların anasını sık... He mi oğlum... Dur ben seni karataya göndereyim de, iyice işinin ehli ol, o olsun...

Vay bizim çocuk ekmek öpüyo... Bugün bu çocuğun bazı hareketleri resmen benim ruhuma dokunuyo... Oklavadan yana bi sınırlarımı hoplattı ama, ekmek öpmesi de, demek ki diyosun, bu çocuktan öyle demek ki çok da ümidi kesmemek gerekiyo diyosun kendi içinde, o oluyo...

Hanım bizim çocuk, şimdi de oklavayla cirit atmaca oynuyo... Geçen belgeselde izledik ya, ordan görmüş bana zaar... Oklavanın her türlü eline verdi, o oldu... Ben artık oklavasından geçtim, ben artık çok başka şeyleri sorguluyorum artık burda bir baba olarak...

Şimdi de barbaanın ucunda oklavayı dengede tutuyo... Bir oklavayla ne yapılabilişse hepsini yapıyo bana, o oluyo... Hepp-sini yapıyo ama... Mantı açılıyordu o oklavayla ya... Ne bileyim, hep güzel şeyler oluyodu... O oklavayı ben ne zaman senin elinde görsem hanım, karnım resmen hamur işine dev doyuyordu...

Aha, oynadı oynadı oklavayla, heve... sini aldı, attı yere, şimdi de eve geliyo... Karnı açıldı tabi, susadı tabi bana bi yerde... Oklavaya ben para mı vermişim, hiç umru değil... Evin eşyasıyla oynayıp sokaga atmak ne demek ya... Babasının düşmanı: s.kilesiceye bak sen...

KARTPOSTAL TAKVİM

UYKUSUZ DUVAR TAKVİMLERİ

ÇIKTI! TÜM TÜRKİYE'DE!

UYKUSUZ
dükkan

www.uykusuzdukkkan.com.tr

gelen kutusu

Barbaros ALTUĞ

Caner DAĞLI

KUANTUM

Erhan Güneş

Hilmi Tokça yaşamından memnun olmayan bir fizik hocasıdır. Yılların kuantum fiziğinin inceliklerine adan... Gece gündüz durmadan çalışır. Çünkü...

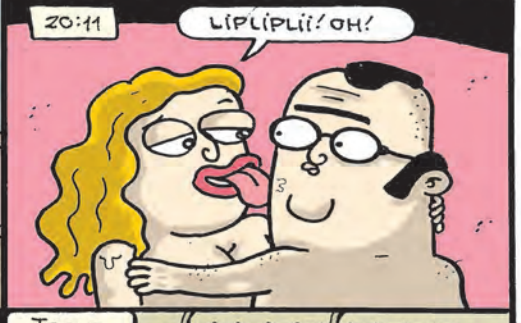
Kuantum fiziğine göre aynı anda iki yerde bulunabilir.

$$R_g = \frac{R_e V_e}{T_e R_e V_e}$$

$$R_g = \frac{R_e V_e}{T_e R_e V_e}$$

$$K_v = \frac{R_e V_e}{T_e R_e V_e}$$

YETER ARTIK BE! BİRAZ DA BENİMLE İLGİLEN! ÖMRÜMÜ ÇÜRÜTTÜN...

Haftalık Mizah Dergisi | 18 OCAK 2018 | Sayı: 542

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yıldız Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 220 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

ORTAM
En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

**YANIZ
DEĞİLSİNİZ!**

özet:

TOLGA'DAKİ TISTİSLİ MUHABBETTEN VE KANKALARIN DERTLERİYLE AVUNMAKTAN KENDİ TRAVMASINI HENÜZ YAŞAMAMIŞTIR ORTAM. ESKİ TAKINTISI GEYSU'NUN BAŞ DÜŞMANI ALİ OSMAN'LA TAKILDICI GERÇEĞİYLE, EVE DÖNÜP SERETONIN DİBE VURUP BİR BAŞINA KALINCA YÜZLEŞECEKTİR

SABAHA DOĞRU EVE GELDİĞİ GİBİ YATAN BÜNYE
ÖĞLEN SAATLERİNİ
TAŞAN HUMMALI
Bİ UYKUDADIR

Bu kanepenin sevdasının ardında
oedipus hesaba şu köşe
yarığa bi sığınma,
sığınma arzusu
mu var?

Vah Geysu'm vah! Neler olmuş
sana böyle, nası bi
tezgaha
düşmüşün?

Amma Geysu
halinden
gayet
memnun

KABUSUNDA
GEYSU'YLA
ALİ OSMAN ŞU
POZİSYONDADIR

ŞÖYLE BÜYÜK BARDAK
Bİ ÇAY GETİRCEN Mİ
ERKEĞİNE?

HOYRATÇA ARKADAN YANAŞIYO
ÇAKALL, SIYIRMACA YAPICEK

ORRSPUM MUSUN
HA SÖYLE!

İğreniyodun o
ibneden, kokuyo
diyodun, bunu
nassı yaparsın
Geysu?

SONU GELMEYEN EKSTRA SELAYLA
BÜTÜNLEŞİNCE KABUS, ELEMAN
ÖLÜMDEN UYANIRCASINA KALKAR.
SAAT ÖĞLENİ HAYLI GEÇMİŞTİR

ENNEAA?
BABBAA?

YENİ KALKMIŞ
ENCİK KOPİLLER
GİBİ ANNESİNİ
ARAR AMMA
KİMSE YOKTUR
EVDE

KİMSE YOKKEN ŞÖYLE SAKLAMADAN
SAKINMADAN KOYVER ÖKSÜRÜĞÜ

**EHHEE
OHHEE EHHEAA**
-HİRS
HİRRSS
Ebeveyn duysa
var ya biterdin

YOKSA BİLİRSİN ONLAR HER ÖKSÜRÜĞÜNÜN ÇETELESİNİ
TUTAR KAPALI KAPILAR ARDINDA

19-01-2018

KESİK ÖKSÜRÜK: XXXI
HIŞIRTIĞI ÖKSÜRÜK: XX
KURU ÖKSÜRÜK
XXXXI
GİÇİK
XX

OHHE!

AHA BAK Bİ TANE
DAHA HIŞILLI

BEN DE ÇOCUĞUN KURU
ÖKSÜRÜĞÜNÜ HİÇ BEĞENMİYORUM

NORMAL ŞARTLARDA EVDE
TEK TABANCA KALIR KALMAZ
DİREKT MEN KENDİNİ
ÇAKIYA VAKFEDECEK
BÜNYE HEMMEN
GEYSU VE ALİ
OSMAN'IN
FACE'İNE
INSTAGRAMINA
FİLAN DALAR

MAALESEF ENGELLENMİŞTİR,
AA GEYSU ARKADAŞLIKTAN NE
ZAMAN ÇIKARMIŞ? HEP O
KALLEŞ EVLADI ALİ OSMAN'IN
KURNAZLIKLARI! NASI KAPTI
LAN KIZI O PAÇOZ HERİF?

ALACAĞIN OLSUN GEYSU!
NAAPTIM ULAN BEN SANA?

Ebeveynin yokluğunda yaşı!
terliksizliğin özgürlüğünü,
bas fayanslara ölçsürce.
Nedendir Türkî ebeveynin
soğuk, cereyan korkusu?

Keşki senin ebeveyn
vebadan korksa,
Europalı hesaba

DU Bİ
KIPRAŞMA
AŞKIM

Geçmiş gelir gözüne;
Geysu her masaj
yapmağa, memnun
etmeye kaktığında

Dalırakça bi romantik müteakabili-
yetle hemmen bizimki de masajla
karşılık veriveriyodu,
erkeğine geysalık yapma
zevkinden mahrum
bırakıyordu kıızı

Hoyrat erkekliğiyle
kadınlığını, dişilğini mi
hissettirdi, geysa
ruhunu açığa çıkarttırdı
o koduunun evladi ki
böyle oldu hacını?

O HIRSLA SOSYAL MEDYADAKİ HABERLERE
TAKILIR. HELE Kİ Bİ TANESİ ONA BU RUH
HALİYLE PERVAZSIZ FANTEZİLER KURDURUR

MİSAL DİYANET GÖREVLİLERİ GELİP EV EV DOLAŞIYAKMIŞ YA, ELEMAN ONLARI NASI KARŞILAYACAĞININ FANTEZİSİNDE

Manita gregoryan
açıyo hem de
ezan
vakti

Yüksek
volüm
nası bi
zulüm?

İÇER MİSİNİZ? YAHUT ÇAY, KAAVE?
HAYATIM SANA DA Bİ KADEH KOYIIM MI?

Fişlerler
ulen!

Bu evde patron
kadındır
nidası

YANI ŞİMDİ EN
DOĞRUYU BİLDİĞİNİZE
O KADAR EMİNSİNİZ HA?

Bizim eve ayakkabıyla girilir diye
zorla ayakkaplarını çıkarttırmamış

MOZART NASSI YAZDI REQUEM'İ ÖLÜM DÖŞEĞİNDE? YA
DARWIN, EVLATLARI ÖLÜR AMA O YİNE DEVAM EDER
ÇALIŞMAĞA. LEONARDO KADAVRA ÇALIP ÇÖZER
ANATOMİYİ. YA SEN, PSİKOLOJİM BOZUK DİYE ŞU GTÜ
BOKLU DORSE VE DERGİ İŞİNE Bİ EL ATAMAN BE HAFİZ

Asla uzlaşmaz ikili yorgan ve
nevresim hele ki bi de boyutları
aşlaşmayınca kainatın en
zorlu mücadelelerinden
birine girişmişmiş
eleman

Güzel katta da ananın
gonlunu al dana

GÖNÜL ACISI EVDE KODURTMAZ ADAMI, DAR GELİR DUVARLAR BASAR İNSANI